

springbooks

นาชาก็พาเธอกลับมาไม่ได้

อิสญะ

เขียน

bleuya

วาดภาพประกอบ

การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ

การอ่านจะทำให้รู้ว่า คุณ...ไม่ได้เจ็บปวดอยู่คนเดียว

-อิสญะ

หนังสือคุณภาพ
โดยอบริณทร์กุล

คำนำสำนักพิมพ์

ย้อนกลับไปเมื่อสี่ปีที่แล้ว อาจมีใครสักคนที่เคย
ร่วมทาง ออกตามหาใครอีกคนไปพร้อมกับยานลำนี้ และ
ไม่แน่ว่าตอนนี้เธออาจได้พบกับใครคนนั้นแล้ว หรือยังคง
ออกตามหาเขาอยู่ตั้งแต่นั้นเรื่อยมา

จริงอยู่ ที่วันเวลาแห่งการรอคอยมักผ่านไปอย่าง
เชื่องช้า ไม่ต่างจากการเดินทางในห้วงอวกาศ แต่เมื่อ
มองย้อนกลับไป โปรดอย่าลืมชื่นชมและปลอบโยนหัวใจ
ของเธอนะ ที่เข้มแข็งและผ่านช่วงเวลานั้นมาได้

การกลับมาในครั้งนี้เพื่อขอบคุณเสียงตอบรับที่ทำให้หนังสือเล่มนี้เดินทางมาถึงปีที่สี่ ซึ่งในเล่มนี้อาจทำให้เราได้ทบทวนสิ่งต่างๆ ทบทวนหัวใจตัวเองอีกครั้ง และแม้ว่านาซาก็ยังพาเธอกลับมาไม่ได้ แต่เชื่อได้ว่า ในทุกๆ การเดินทางจะทำให้เราค้นพบโลกใบใหม่อยู่เสมอ

ขอให้โลกใบนั้นมีใครสักคนที่เขารอเธออยู่นะ

spr^{ing}books

คำนำผู้เขียน

ถ้าพูดถึงเรื่องความสัมพันธ์ มันทั้งละเอียดอ่อน และเปราะบาง แต่ถ้าเราให้ความชัดเจนกับมัน มันก็จะหนักแน่นไปด้วยในเวลาเดียวกัน

สี่ปีผ่านไป ไวเหมือนโกหก นักบินอวกาศยังคงเดินทางไปกับยานลำเก่า เร่ร่อนไปทั่วจักรวาลเพื่อตามหาสิ่งที่หายไปอย่างไม่เคยหยุดพัก แม้ในใจจะรู้ดีกว่าใครว่ายิ่งไงเธอก็ไม่มีวันกลับมา แต่ไม่ว่าจะอีกกี่ปีแสง หรือต่อให้ดวงอาทิตย์จะดับสูญ นักบินอวกาศก็จะยังคงเดินทางต่อไป เพียงหวังว่าสักวันหนึ่งจะพบกับเธออีกครั้ง เพื่อขอสัมผัสความอบอุ่นจากเธอเป็นครั้งสุดท้าย เขาหวังเพียงว่า กอดของเธอจะช่วยให้เขาหลุดพ้นความหนาวเหน็บจากตลอดการเดินทางที่แสนยาวนาน ที่คอยกัดกินหัวใจเขาให้กลับมาอบอุ่น และเดินทางกลับมายังโลกอย่างปลอดภัยได้อีกครั้ง

สำหรับหนังสือเล่มนี้ เราเขียนมาจากส่วนหนึ่งของ
ชีวิตตัวเอง และคนรอบข้างที่คอยเข้ามาปรึกษา ระบาย
ปัญหาชีวิตต่างๆ เราเชื่อว่าจะยังมีอีกหลายคนที่ผ่านมาเรื่องราว
ต่างๆ มาคล้ายกัน แต่จุดจบของแต่ละคนนั้นอาจต่างกัน
ออกไป ไม่มีอะไรผิด มีแต่ถูกกับถูก อาจมีเสียตายบ้าง
หรืออยากกลับไปแก้ไขบ้าง แต่ในเมื่อย้อนกลับไปแก้ไข
อะไรไม่ได้ ก็จงเรียนรู้จากมันให้ได้มากที่สุดก็พอ เชื่อเถอะ
ว่าทางที่เลือกเดินแล้วไม่ได้ทำให้เราตาย มันทำให้เรา
เติบโตขึ้น เข้มแข็งขึ้น เพราะฉะนั้นเดินต่อไปด้วยกันกับเรา
เติบโตและก้าวผ่านความเจ็บปวดนี้ไปด้วยกันนะ

อิสญะ

สารบัญ

พุธ / 03
ศุกร์ / 21
อังคาร / 43
พฤหัสบดี / 59
เสาร์ / 69
ยูเรนัส / 92
เนปจูน / 102
พลูโต / 122
โลก / 138

จักรวาลคู่ขนาน | Parallel / 148

เกี่ยวกับผู้เขียน / 166

เกี่ยวกับผู้วาดภาพประกอบ / 168

แต่ คุณที่หายไป
จากโลกของผม...ตลอดกาล

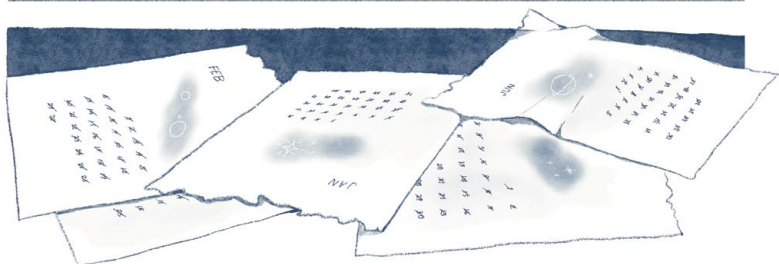
WS

WATERBURY

ก็ปีแล้วนะ...
ที่เราไม่มีความทรงจำร่วมกัน

เรามักจะไปตกหลุมรักคนที่เราไม่สามารถมีเขาในชีวิตได้

ถ้าโลกนี้ไม่มีเธอขึ้นมาจริง ๆ มันจะเป็นยังไงกันนะ
ฉันจะไม่ตกหลุมรักและจะไม่คิดถึงเธอใช้หรือเปล่า

บางทีฉันก็แอบคิดว่า อยากให้เธอหายไปจากโลกใบนี้
ถ้าโลกนี้ไม่มีแฟนเก่า จะเป็นยังไงนะ

สำหรับฉัน ถ้าต้องมีเธออยู่ในฝัน
ไม่ว่าจะดีหรือร้าย มันก็เจ็บปวดทั้งนั้น

ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม
ฉันไม่สามารถปฏิเสธได้เลยว่า
ชีวิตของฉันนั้นยังต้องการเธออยู่

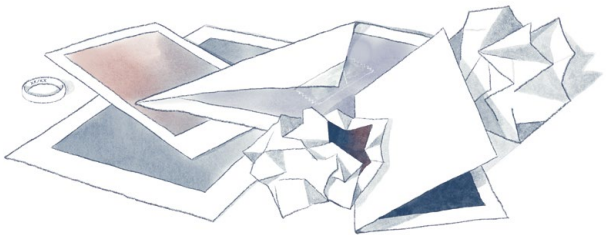
ฉันชอบทุกอย่างที่ดูเป็นไปไม่ได้
รวมถึง **ชอบเธอ** ด้วย

เธอบอกว่าชอบที่ฉันสดใสกว่านี้

นี่ยังไม่รู้อีกเธอ
ที่ฉันเป็นแบบนี้ก็เพราะเธอนั่นแหละ

อย่างน้อยฉันก็ไม่ใช่คนแรกในจักรวาล
ที่ไปตกหลุมรักสิ่งมีชีวิต (ใจร้าย) แบบเธอ

ความคิดถึงโหดร้ายตรงที่
เราไม่สามารถเลือกเวลาให้เกิดขึ้นได้เลย
บางทีก็อยากจะลืมเธอไปเหมือนกัน
แต่ทว่าความทรงจำมันยังอยู่ตรงนี้

เลิกคิดถึงก็ไม่ได้

เลือกจะลืมเธอก็ไม่ได้

ยอมรับว่าบางทีความรู้สึกเหล่านี้
ก็ทำให้ฉันอ่อนแอ

หรือจริง ๆ แล้วความรัก
คือการชิงความสุขของกันและกัน
จนกว่าอีกฝ่ายจะไม่เหลืออะไร

สิ่งสุดท้ายที่เธอเอาไปจากฉันไม่ได้
คือความคิดถึงที่ฉันยังเก็บเอาไว้อยู่

“อยู่ด้วยกันต่อเถอะนะ”

ครั้งสุดท้ายที่คุยกัน
เธอยังบอกว่าอยู่กับฉันแล้วสบายใจอยู่เลย
แล้วตอนนี้เธอหายไปไหน
ไม่สบายใจแล้วหรือ

โทร.ไปก็ไม่รับ ส่งข้อความไปก็ไม่ตอบกันบ้างเลย
ฉันรู้สึกไม่ดีที่มันเป็นแบบนี้
มันหวังและค้างคาใจไปหมด
ทำไมเวลาเมื่อไหร่ถึงไม่คุยกันตรงๆ
ไม่ว่าฉันไปทำอะไรให้เธอไม่พอใจหรือเปล่า

สุดท้ายเหลือแต่คำถามที่หาคำตอบไม่ได้
แล้วเราต่างก็ลืมกันไปเหมือนไม่เคยมีอะไรเกิดขึ้น
ถึงอย่างนั้นก็เถอะ...เราก็กังวลคิดถึงเธอไม่ได้

แล้วเราจะ กลับมาพบกัน
ในวันที่คิดถึงกันมากพอ

ก่อนจะหายไป
ฉันคิดนะ...ว่าอาจมีบางวัน
ที่เธอคิดถึงฉันบ้าง
แต่วันนั้นไม่เคยเกิดขึ้นเลย

ในขณะที่ไม่ยากให้เขาลืมเรา
เป็นเวลาเดียวกันกับที่เรา
พยายามจะลืมเขาอยู่เหมือนกัน

ไม่ได้อยากทักไปหาเธอเลย
แต่เป็นเพราะฉันจะไม่มีวันได้พบเธออีกแล้ว

ไม่ใช่ว่ากลัวที่จะทักไปหรือไม่รู้ว่าจะเริ่มยังไงหรอก
จริงๆ แล้วฉันมีเรื่องอยากเล่าให้เธอฟังเยอะแยะไปหมด
แต่ฉันแค่กลัว
กลัวว่าเธอจะไม่ตอบฉันกลับมา
มันก็แค่นั้นเอง

สำหรับฉันแล้ว เธอเหมือนกับดาวที่ตกลงมาจากฟากฟ้า
เพียงแค่พริบตาเดียวก็หายไป
ไม่รู้ว่าจะต้องรออีกนานแค่ไหน
ปรากฏการณ์ที่สวยงามแบบนี้ถึงจะเกิดขึ้นอีก

ได้แต่หวังว่าจะได้พบเธออีกครั้งเร็วๆ นี้

ความสัมพันธ์ของเราอาจต่างจากใครหลายคน

มันเป็นความห่างเหิน

ที่บางครั้งก็อยากจะเข้าใจ

แต่ยิ่งเราเข้าใจกันมากเท่าไร

ก็ยิ่งทำให้เราเห็นกันไม่ชัดเจน

ไม่ต้องผูกพัน ไม่ต้องเจ็บปวด

ไม่ต้องยึดติดกับความสัมพันธ์ใด ๆ

เพราะสุดท้ายแล้ว

เราทุกคนก็ต้องหลุดจากวงโคจรของกันและกันไปอยู่ดี

จริงๆ แล้วความห่างไกลของเรา
ก็ไม่ได้ไกลจากกันมากเท่าไร
แต่ที่ห่างกันจริงๆ นะ
คงจะเป็นความรู้สึกที่เรามีให้กัน

เหมือนว่าฉันไม่มีตัวตนอยู่ในโลกของเธอด้วยซ้ำ
แม้ว่าความจริงแล้ว
เราจะยืนอยู่บนโลกใบเดียวกัน

ทุกครั้งที่ฉันคิดถึงเธอขึ้นมา
ก็กลับรู้สึกว่าเธออยู่ห่างไกลออกไป

เธออาจอยู่บนดาวอังคาร
หรือที่ไหนสักแห่ง ที่ไม่ใช่บนโลกใบนี้

แต่ฉันเชื่อว่าสักวันหนึ่ง
นาซ่าจะพาเธอกลับมา

เธอเคยบอกฉันว่า ไม่ว่าจะเป็นอย่างไ
เธอจะอยู่ตรงนี้เพื่อเป็นกำลังใจให้ฉันเสมอ
แม้จะผ่านมาหลายปีแล้ว
ที่เธอไม่ได้อยู่ข้างกันเหมือนที่พูดเอาไว้
แต่ฉันไม่เคยโกรธเธอเลย

เธอไม่ได้ผิดที่เลือกทิ้งฉันไว้ตรงนี้หรอก
เพราะชีวิตคนเราต่างก็ต้องเดินต่อไป
ฉันรู้ว่าเธอ (เคย) รักกันมากแค่ไหน
และก็เข้าใจดีว่า
คงไม่มีใครอยากอยู่กับความสัมพันธ์
ที่ไม่มีวันเดินต่อไปข้างหน้าได้อีก

ยังคงรู้สึกกับเธอเหมือนเดิม
เพียงแต่ชีวิตของฉันต้องเดินไปข้างหน้า

คนที่จริงเธอก็ไม่ใช่คนมาตรฐานสูงอะไร
แต่เรื่องมันน่าเศร้าตรงที่
ไม่ว่าเขาจะพยายามเท่าไร
เขาก็ไม่เคยสำคัญสำหรับเธอเลย

สักวันหนึ่งช่วงเวลาแห่งความสุข
จะกลายเป็นเรื่องของเมื่อวาน
นานวันเข้าก็กลายเป็นเดือน
และเป็นปี
ขอแค่เธอเก็บมันเอาไว้

เมื่อก่อนเคยชอบเธอยังไง
ตอนนี้ก็ยังชอบเธออยู่อย่างนั้น

แปลกดีเหมือนกัน แม้จะเจ็บมาจากเธอสักกี่ครั้งก็ตาม
แต่ไม่เคยเข็ด ไม่เคยหยุดชอบเธอได้แม้แต่วินาทีเดียว

แม้เป็นการเริ่มต้นที่ไม่ค่อยสวยงามเท่าไรนัก
ฉันก็แอบหวังให้ตอนจบมันออกมาดี

แต่น่าเศร้าตรงที่เรื่องนี้จะไม่มีตอนจบที่สวยงาม
หรือความรักที่สมหวังเหมือนในละครอะไรแบบนั้น
เพราะทุกอย่างมันพัง และไม่มีวันไปต่อได้

ศุภ

สมุดอ่าน